

கடவுள் துணை.

வித்தியாபாநு

மதுரையில் பிசுராமாகும்

ஓரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தொகுதி ச. } பர்தாயி ஹநி ஆனியீ } பகுதி டு.

இன்சால்.

ஓருவனுடைய மனத்தின்கண்ணுள்ள நன்மையை வெளிப் படுப்பன மலர்முகமும் இன்சொல்லுமாம். இவற்றுள் இன்சொல் ஏனையதையும் தர வல்லது. இன்சொற் கூறுக்கால் மூகமலர்ச்சியும் தோன்றுவதாகும். யாவிரிடத்தும் இனிமையாகப் பேசுகிறவனுக்கு உலகமெல்லாம் வசமாகும். அவனுக்கு யாரும் பகைவராகார். கடுஞ்சொற் பேசுபவன் எத்தனை உபகாரச் செயலை யுடையவனுயினார் அவனை உலகத்தார் வியக்கமாட்டார்கள். சகல நன்மைசளநூற் நல்வார்த்தைகளாலே விளையும். சகலகெடுதியும் கொடுஞ்சொல்லாலே விளையும். இல்லறத்தார்க்கு இன்சொல் இன்றியமையாத தொன்று. துறவறத்தார்க்கு அருள்போல்வது. அருளில்வழித் துறவறம் நற்று பெருத்துபோல் இன்சொல் இல்லவழி இல்லறம் கிறவாது. நாம் எப்போதும் தனித்திராமல் பலருடன் பழகி வாழுத் தக்கவர்களாதலின் யாரிடத்தும், எக்காலத்தும் இனிமையாகவே பேசுவேண்டும். உபகாரஞ் செய்தற்குப் பொருளாதியன இல்லதிருக்கலாம். இன்சொற் கூறுதற்கு நம் மனத்தில் இல்லாத தொன்றுமில்லை. இதனாற் செலவொன்றுமில்லை. உலகத்தார் அன்பெல்லாம் வரவாக அமையும். சிலர் உபகாரஞ் செய்யும் வள்ளன்மை யுற்றிருந்தும் உபகரிக்கப் பெறுவாரிடத்து வெட்டெனப் பேசி, வந்தவர் மனத்தைப் புண்படுத்திப் பின்னர் வேண்டு முதலியை நன்கு செய்கின்றனர். இங்கணஞ் செப்வார்க்குப் புகழுப் புண்ணியழுமில்லை. “அழுக்காறவாலெவகுளி யின்னுச்சொன்னுகும் இழுக்கா வியன்ற தறம்” எனத்தேவரும், “நல்லவை நாடுச் சொல்லுங்காலும் கடியவாகச் சொல்லின் அறனுகா” எனப் பரிமேலமூகரும் கூறுவர்.

“அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை, நாடி யினிய சொலின்” “கிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும், இப்பையும் இன்பங் தரும்” என்பனவும் தேவர் திருவாக்குகளே. கோபங் தோன்றியக்காலும் இன்சொற் கூறுவொமாயின் அக்கோபம் தானே. பட்டங்கிட்டும். கடுஞ்சொற் கூறுவொமாயின் கோபமத்திகிரித்துப் பாவத்தையும் பகைவையும் பெருக்கி மீனாநராருக்கு ஆளாக்கிவிடும்

ஆகவே இன்சொற் கூறுவோலுக்கு மனத்துய்க்கம் பெருசிந்திலத்தலால் அறமும், அவ்வறத்தாலும் யாவரும் பகையின்றி நட்புக்கோடலாலும் பொருளும், இவ்விரண்டாலும் இன்பமும், எய்துவனவாகும். இம்முன்றும் பெற்றங், புண்ணிய மேஸிட்டாற் சுவர்க்காதி மோச்சி இன்பத்துக்கு முரியவனுவங். இதனுற்றுன்

“இன்சோல் மறுமையும் மிம்மையும் இன்பந்தரும்.” என்றுர் பெரியார். இவைக்கட்கு மாருக மனத்துய்க்கம் யின்மையும், பகைமையும், பொருளீழப்பும், துண்பும், பிறவும் தருவன கொடுஞ்சொற்களாமென்பது சொல்லாமலே யமையும். இக்கருத்துக்களை வைத்துக்கான “ஞபம்படவுரை” “வெட்டெனப் பேசேல்” எனக்கட்டளையிட்டனா ஒன்னைவைப்பிராட்டியார் இன்சொல்:— புகழும் புண்ணியமும் பிறநலங்களும் ஒன்றுசெய்யும் பெருமையையும், கொடுஞ்சொல்:—இகழ்பாவமாதி பிற கேடுகளையும் தருதல்கோக்கி யன்றே “இனிய வள்ளாக இன்னதை கூறல், கனிபிருப்பக் காய்கவர்க் தற்று” எனச் செந்நாப் போதாரும், கனி-ஒன்னைவையுண்ட நெல்லிக்கனி, காய்காஞ்சிரங்காய் எனவும் பரிசீலமழகரும் கூறுவாறுயினர்.

எவ்வளவு பொருளைத்தான் அள்ளியள்ளிக் கொடுப்பாராயி னும் வெட்டெனப் பேசித்தருவார்க்குப் புகழ் புண்ணிய மூன்வாகா. சிறிதளவே கொடுப்பாராயி னும், இன்சொற்கூறி யுதவுவார்க்கு அவருதலும் பொருளாளவிற்கு அதிகமான புகழ் புண்ணிய மூண்டாரும். இவ்விஷயத்தை நாம் பலரிடம் நேரில் பிரத்தியட்சமாக அறிகின்றேம்.

இன்சொற் கூறுவாரும் கொடுஞ்சொற்கூறுவாரும் முறையே குயிலும், நாயும்போல்வர். குயில் தனக்குக் கவலைக்காலத்தும் இனிமையான தொனியைபே செய்யும். நாயோ தனக்கு மகிழ்ச்சி வந்தகாலத்துங் கேட்பவர் காதில் நாராசம் நுழைத்தாற்போல ஊளையிட்டுக் குலைக்கும்.

எல்லாரும் எக்காலத்தும் எல்லாரிடத்தும் இன்சொற்களையே கூறுவேண்டும். . கொடுஞ்சொற்களை அறவே யொழிக்கவேண்டும். வாயாற் சொல்லுதற்குக் கூறிய இவ்விததான் எழுதுபவரும் கொள்ளத்தக்கது. கிலர் தாமெடுகத விவகாரம் முட்டுப்பாடுற்றபோது தூஷனுத்திரப் பிரயோகங்கெய்ய வருகின்றூர், இதனுற் பலரானும் இங்கப்பட்டு அவமானமடைகின்றூர். பேசுபவரும் எழுதுபவரும் எச்சமையத்தும் இனிய வசனங்களேயே யுபயோகித்தல்தான் தகுதி.

“அகனமர்ந்து செய்யா ஞறையு முகனமர்ந்

தின்சொல் ஞகப் பெறின்”— (திருக்குறள்)

பத்திராதிப்.

மாலினி மாதவம்.

பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

மரண தண்டவன்.

Sentence of Death.

(50-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இறகு போலீஸ் ஸ-முப்ரின்டெண்ட்ஷிதுரையும் ஸர்க்கார் வகுக்கும் இன்ஸ்பெக்டரும் சற்று நேரம் இரகண்யமாய் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். கடைசியாய்

ஸ-முப்ரின்டெண்டெண்ட : “அவசியம் விசாரித்துத்தான்; தீரவேண்டும்” என்றார்.

ஸர். வகு :— “சரி அப்படியே செய்கிறது.”

ஸேவகன் :— “கிருஷ்ணராஜ்! கிருஷ்ணராஜ்!! கிருஷ்ணராஜ் !!! .

உடனே நமது மணிபுரம் மஹாராஜா ப்ரவேசமாய் காக்கிப் பெட்டியில் ஏறி நின்றார். ஆங்குள்ளோர் யாவர் கண்களும் அவர் முகத்தை நாடின. எல்லோரும் ஆவலுடன் கவனிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

கோமன் :— (எழுந்து) “இவர் கீழ் கோர்ட்டில் ஸாக்ஷியல்ல புது ஸாக்ஷி விசாரிப்பது நியாயமல்ல.”

ஐட்ஜி :— “என்ன ஸ்மாதானம் சொல்லுகின்தீரா?”

ஸர். வகு :— “அவசிய மென்பது விசாரணையிலே வெளியாகும். விசாரணை முடிந்ததும், இது நியாயத்தை யனுசரித்துத் தானிருக்கிற தென்பதைப் பல ஆதாரங்களால் ஸ்தாரிக்க முடியுமென்று என்னுகின்றேன்.”

ஐட்ஜி :— “சரி! இந்த ஸாக்ஷியை விசாரிப்போம். அதன் பலாபலன்களைப் பின்னால் யோசிப்போம்.

கோமன் :— “கோர்ட்டார் உத்தரவுப் ப்ரகாரம்.”

ஸர். வகு :— “ஏனையா தாங்கள் மணிப்புரம் ஜமீன்தாழை?”

ஐமீன்தார் :— “ஆமாம்”

ஸர். வகு :— “தாங்கள் திவான் பக்துரை?” :

ஐமீன்தார் :— “ஆமாம்”

ஸ்ரீ. வக் :—“தீழ் கொர்ட்டில் விசாரணை நடந்த தினம் சுமா ராம் ஞாபகமிருக்குமா?”

ஐமீன்தார் :—“ஆமாம்—சுமா—ம்”

ஸர். வக் :—“ஆ சரி! அதிருக்கட்டும்; அதற்குப்பிறகு கைத்தெய்த் தாங்கள் பார்த்ததுண்டா?”

ஐமீன்தார் :—“ஆ—ஆ—மா—ம்!”

ஸர். வக் :—“சூம்மா—தைர்ப்பமாய்ச் சொல்லும்— சீராகப் போனீரா?”

ஐமீன்தார் :—“அல்ல; சொல்லி பறுப்பினான்—மாதவன்.”

ஸர். வக் :—“தாங்கள்—போனீராகள். மாதவனுடன் ஸம்பா வித்தீர்கள்.”

ஐமீன்தார் :—“ஆ—ஆ—ஆ—மா—ம்!”

ஸர். வக் :—“என்ன நடந்தது? சொல்லுங்கள் தைர்யமாய்து?”

ஐமீன்தார் “இன்ஸ்பெக்டர் ஹரிராவைப் பரபரப்புடன் பார்க்க, இன்ஸ்பெக்டர் அவரைப் பாராதவர்போல் தலை குனிகின்றார்.

ஸர். வக் :—“சொல்லுங்களையா? நடந்தைதைச் சொல்லும்”

ஐமீன்தார் :— “இ—இ—இல்லை! அது—நா—ன— சொ—ல—”

ஸர். வக் :—“சொல்லித்தான் தீசவேண்டும். இது ந்யாயஸ் தல மாக்கும். கேட்ட கேள்விகளுக்குத் தெரிந்தவரை பதிலுரைக்க வேண்டும். வேண்டும் வேண்டாமென்று சொல்ல உமக்கு அதிகாரமில்லை!”

ஐமீன்தார் :—“ஆ—ஆ—ஆ”

ஸர். வக் :—“ஆ—ஆ என்ன? ஒன்—ஒன் என்ன? சொல்லும் தீக்கிரம்.”

ஐமீன்தார் :— “ஆமாம். மாதவன்—மாதவன்—ஏதோ ஒரு கடிதத்தை என் வசம் ஒப்பித்து, அதை மாவினியிடம் கொடுக்கும் படி பிரார்த்தித்தான்.”

ஸர். வக் :—“அது தவிர வேறு என்ன நடந்தது? ஒளியாமல் சொல்லும். இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களிடம் நீர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றீர். ஞாபகமிருக்கட்டும்—ஜாக்கிரதை.”

ஜமீன்தார் :— “மாதவன், தான் ஏதோ சிறுபிள்ளைத்துணமாய், கோப வெறியால்—சண்டையிலே—தினகரைனக் கொன்று—சிற்று ற்றில் பிரேதத்தை எறிந்துவிட்டானும்.”

மாதவன் :— (கோபாவேசத்துடன்) “அடே பாதகா!”

ஜட்ஜி :— “இரையாமலிருக்கச் சொல்”

டலாயத் :— “ஐயா! இரையாதேயு மையா சம்மா இரும்”
ஸர். வக் :— “உட்டு!”

ஜமீன்தார் :— “எப்படியாவது தன்னித் தப்பித்துவிட வேண்டும்—என்றான்.”

மாதவன் :— “அடே பாதகா! அடே சண்டாளா! அடே துரோகி!”

ஜமீன்தார் :— (தைர்யமாய் மாதவனை நோக்கி) “நான் என்ன செய்வேனப்பா? நான் இந்த ஸமாசாரத்தை வெளியிடவில்லை யென்று வாக்களித்தது வாஸ்தவம். உன்னித் தப்புவிப்பதில் என்னால் வேண்டிய உதவி செய்வதாய் வாக்களித்ததும் வாஸ்தவம். பொருளைப் பொருளைன்று பாராட்டாமல், உனக்கு வக்கில். நிய மித்து வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து வருகிறேன்.”

ஸு-அப்பி :— புஞ்சிரிப்புடன் மீசையைத் திருக்கி விட்டுக் கொள்ளுகிறார்.”

ஜமீன்தார் :— “நான் என்ன செய்வேன்? பிறந்தது முதல் இதுவரை ஸாக்ஷிக்கூட்டில் ஏற்னிது இல்லை. இந்த இன்ஸ்பெக்டர் என்னை விசாரணையில்லாமல் செய்கிறதாக வாக்களித்தவர் வாக்குத் தவறிவிட்டார்.”

மாதவன் :— “அடே பூரம் சண்டாளா! பொய்சொல்லிப— பழி—”

ஜமீன்தார் :— “நான் என்ன செய்வேன்? எனக்கு இந்த ஸாக்ஷயம் சொல்ல இஷ்டமே இல்லை. நான் செய்த வாக்குறுதி தவறிவிட்டது எனக்கே வருத்தமாயிருக்கிறது”

மாதவன் :— “அடே—!”

மேற்கூறிய ஸம்பாஷணையானது நாம் எழுதச் சொல்லக்கூடிய காலத்திலும் அதிவிரைவாய் நடந்தபடியால் ஜட்ஜி, வக்கில்கள் எல்

லோரும் மந்திர சக்தியால் கட்டுண்டவர்கள் போல ஸ்தப்தமாக் இருந்துவிட்டார்கள்.

ஜட்டி :—“சம்மா இருக்கச் சொல்”

டலாயத் :—சம்மா இரும் ஜூபா! துறை கோவிப்பாங்கி”

ஸர். வக் :—“சரி. மேலே! என்ன நடந்தது?”

ஜமீன்தார் :—“இந்த வார்த்தையைச் சொன்னதும்—அது வரை அவன் பேரில் கெட்ட எண்ணமில்லை—உடனே என்னை அறியாமல்—பாவி! பாவி! என்று சத்தமிட்டுக்கொண்டு ஒடினேன். இன்ஸ்டிபுக்டர் வீட்டுக்கு வந்து என்னறியாமலே எல்லாம் தெரி வித்துவிட்டேன்.”

ஸர். வக் :—“அப்புறம்!”

ஜமீன்தார் :—“எல்லாம் சொன்ன பிறகுதான் என்புத்தி என் ஸ்வாதீனத்துக்கு வந்தது. உடனே எப்படியாவது—அவனைத் தப்புவிக்க வேண்டுமே யென்றேன்.”

ஸர். வக் :—“அதற்கு அவர் என்ன சொன்னார்?”

ஜமீன்தார் :—“அது தன்னால் வாக்களிக்க முடியாதென்றும், ஆனால் என்னைப் பெட்டியிலேற்றாத வகை செய்வதாயும் வாக்களித் தார். நான் அவர் வாக்குறுதி தவறார் என்றிருந்தேன்.”

ஸர். வக் :—“மாதவன் கொடுத்த கடிதம்—”

ஜமீன் :—“ஆமாம்—அதையும் ஞர்பகப் பிசுகாய் இன்ஸ்டிபுக்டர் கையில் கொடுத்துவிட்டேன்.”

ஸர். வக் :— (ஓர் கடிதத்தைக்காட்டி) “இதுதானு அந்தக் கடிதம்?”

ஜமீன்தார் :—(அதை வாங்கிப் பார்த்துவிட்டு) “ஆமாம்”

எதிர்தரப்பிலும், அது மாதவன் கடிதம் தான் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அதில் பின்வருமாறு வரையப்பட்டிருந்தது.

(குமாஸ்தா வாசிக்கின்றார்.)

“பால்யம் முதல் ஸ்கோதர வாஞ்சையுடன் வாழ்ந்து வந்த மாலினீ யம்மானுக்கு மாதவன் எழுதிக்கொண்டதாவது:—

தாங்கள் இப்பாவியாகிய என்மேல், ஸ்கோதர வாத்ஸல்யத்துக்கு அதிகமாய்க்கொண்டிருந்த வெவ்வித ஆண்பையும் மறிந்து, தங்கள்

ஈர் அந்தஸ்துக்கும், கெளரவத்துக்கும் தக்க நர்யக்கீன யடைந்து வாழ்வதற்கு எல்லாம் வல்ல ஈசன் ஸகாயம் செய்வார் என்று ஏடு பொழுதும் பிரார்த்திக்கின்ற

தங்கள் அடியேன்,
மாதவன்.

மாதவன் :— “அடே பாதனா! அடே துரோகி! அடே சண்டாரா!”

ஸர். வக் :— “சரி! ஒரு கேள்வி :— இந்தக் கேவில் எதிர்தாப் பில் பணச்செலவு முழுமையும் தாங்கள் தானேனு?”

ஜமீன்தார் :— “வதோ அடியேன் கடமை யென்று கிணைத்து—”
ஸர். வக் :— “சரி! சரி! அதன்ல் பாதகபில்லை.”

கோமன் :— (எதிர் விசாரணை) “மாலினிபின் காதல் விஷயத் தில், மாதவன் உமக்குக் கொடிய எதிரிதானே?”

ஜமீன்தார் :— “வதோ சிறுபீன்னை! அப்படி கிணைத்துக்கொண் டிருக்கின்றுன். எனக்கு அவன் மேல் கொஞ்சக் கூடக் கோபமில்லை. கொடுத்தால் குசாலாய் விவாகம் செய்து கொள்ளட்டும். நானு பழி! வதோ தெரியாத பையன் இவ்வளவு தூரம்—”

கோமன் :— “சரி! உம்மை கூப்பிடும் வரை, நீர் ஸாக்ஷியாய் விசாரிக்கப் படுவீரன்று உமக்குத் தெரியாதே.”

ஜமீன் :— “தெரியாது. அப்படித்தான் இன்ஸ்பெக்டர் வாக் களித்தார்”

கோமன் :— “அப்படி யானால்; உமக்கு இங்கே என்ன ஜோவியு மணிபுரத்தைத்தவிட்டு ஏன் இங்கே வரவேண்டும்?”

ஜமீன் :— “இ—இ—இல்லை. பணச்செலவு செய்கிறோம். சரி யானபட்டாதிர் தரப்பு—நடக்கிறதா?”

கோமன் :— “அப்படியானால்—உம்முடைய் கார்ய்யத்தார்கள் மூலமாய் நடத்தலாகாதா? உம்முடைய கேஸாக்கருக்கெல்லாம் நீட்டிர நேரில் வந்தா நடத்துகின்றீரா? பெரிய ஜமீன்தாராயிற்று—திவான் பகதூர் வேறேற—?”

ஜமீன் :— “ஆ!—ஆ!!—ஆ!!!”

கோமன் :— “அது இருக்கட்டும். வேடிக்கை பார்க்க வந்தவர், இவர்களில்லோரையும் போல இங்கே உட்காராமல் மற்ற ஸாக்ஷி கண்போல் வெளியே இருப்பானேனா?”

ஜமீன் :—“ஆ—ஆ—ஆ—இ—இ—இன்ஸ்பெக்டர் வேலி யே இருக்கக் கொண்டார்.”

கோமன் :—“ஆகையால், கூப்பிடுவதற்கு முன்னமேயே நீர் ஒரு ஸாக்ஷியென்று உமக்குத் தெரியும்—?”

ஜமீன் :—“ஆ—ஆ—ஆ—மாம்.”

கோமன் :—“ஆகையால், தெரியா தென்று கொண்ணது பொய்—அப்படித்தானே.”

ஜமீன்தார் :—“ஆ—ஆ—ஆ.”

பிறகு இன்ஸ்பெக்டர் ஹ்ரிராவ் விசாரிக்கப்பட்டார். அநேக மாப் ஜமீன்தார் ஸாக்ஷியத்தை ஆதரித்தார். இந்த விஷயத்தைப் பற்றித் தானும், ஸ-ப்ரின்டெண்டெண்டும் கலெக்டரும் பல வித மாப் ஆலோசித்து, ஜமீன்தாரைப் பெட்டியிலேற்றிவிட வேண்டியது தானென்றும், இந்தக் கடிதத்தை கோர்ட்டில் தாங்கல் செய்ய வேண்டியதுதான் என்றும் தீர்மானத்துக்கு வந்ததனால், தான், ஜமீன்தாருக்கு வாக்களித் தபாடி நிறைவேற்ற முடியாததுபற்றித் தான் மிக விசனிப்பதாகவும் அதுதன் செயல்ல வென்றும் தெரிவித்துக்கொண்டார். இவ்வாறு வாதி தரப்பு ஸாக்ஷியக்கலை ஸாம் க்ரமப்படி விசாரணையானவின், எதிரி தரப்பில் ஸாக்ஷியம் யாதொன்றுமில்லை வென்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

(இன்னும் வருப்.)

R. S. நாராயணவீரவாமி ஐயர், B. A. B. L.,

திருக்குறல் மாட்சி.

(56-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

தத்துவஞானமென்பது உண்மையறிதல் என்னும் பொருள் படும். அவ்வறிதல் நல்லாசிரியனையடுத்து ஞானேபதேசங் கேட்டு, சிந்தித்து, தெளிந்து, நிட்டை கூடினர்க்கே உறுவதாம். இவ்வதிகா ரத்தில் “கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள்கண்டார் தலைப்படுவர், மற்றீண்டு வாரா நெறி” என்னும் பாட்டால் ஆசிரியங்கிடத்து உபதேசங் கேட்டலையும் “ஒர்த்துள்ள முள்ள துணை ஞாருதலையாப், பேர்த் துள்ள வேண்டா பிறப்பு” என்னும் பாட்டால் சிந்தித்தலையும், ‘பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருள் காண்ப தறிவு’ என்னும் பாட்டால் தெளிதலையும், தெளிதற்கும், நிட்டைக்கும் இடையீடின்மையின் நிட்டையும் இப்பாட்டிலேயே “காண்பது” என்னும் சொல்லால் அமைத்தும் கூறினர்.

இவ்வாறு கூறிய மனோாசம், தத்துவஞான மிரண்டும் அவா நீங்கினவிடத்தன்றி சித்தியாண்மயின் வாசனாக்கியமென்னும் அவா வறுத்த லதிகாரத்தை யதன்பின் வைத்தார். வாசனையென்பது பொருள்களைக் கண்டபொழுது அதனைப்பற்றிச் செல்வதாகிய ஆசை உள்ளத்தில் வசித்திருப்பது. வசித்திருக்குங்கால் அவாவென் றும், பொருள்களைப்பற்றிச் செல்லுங்கால் ஆசையென்றும் பெயர் பெறும். உள்ளத்திற் றங்கியிருக்கு மவா அரூதவழி, ஆசையரூது. இவ்வா அறுத்துஞ் சித்தித்த பொழுதுதான் முத்தி சித்திக்கும். இதுபற்றியே இவ்வதிகாரத்தில் “ஆராவியற்கை யவாநிப்பி னங் நிலையே பேராவியற்கை தரும்” எனப் பத்தாவது பாட்டருளிச் செய்தார்... இப்பாட்டுக்கு உறையாசிரியர் பரிமேலமுகர் “இதனால் விடாவது இது வென்பதுஉம் அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொ ழுதையுள்தா மென்பதுஉங் கூறப்பட்டன.” என்று கூறினர். அன்றியும் உண்மை ஞானத்தை யடைந்தார்க்கும் பிராரத்தம் உள்ளனவும் தேகமிருக்கும், அது பற்றுக்கோடாத, விருப்பு வெறுப் புக்கள் உளவாம். அவற்றைத் தோன்றுந்தோறுந் தோன்றுங் தோறுங் கெடுக்க வேண்டும். இதுபற்றியே மெய்யுணர்தல் என்னும் அக்காரத்தின் பின் அவாவறுத்தல் என்னும் அதிகாரம் வைக் கட்பீட்ட தெண்றலும், ஒன்று. இவ்வாறு துறவறத்தில் ஞான

பாதம் கூறிய பின்னர், ஞானத்தால் வீடேய்திய முத்தரும் பிரார்த்தத்தை அதுபவித்தே தீரவேண்டு மென்பது தோன்றவும், இது காறுங்கூறப்பட்ட இல்லற ஒழுக்கம் துறவற ஒழுக்கங்களாகிய இரண்டும் இனிக் கூறப்படும் பொருளினபங்கள் இரண்டும் பிரார்த்தத்தினுலேபே சித்திக்குமென்பது தோன்றவும், பிரார்த்தமும் விளையின் பயிலைப் பிறழாமல் அனுரங்ககச் செய்தவின் அறையே பெண்பது தோன்றவும், ஞானத்தின் பின்னுகவும், அறம்பொருளின் பங்களின் நடிவாகவும், அறக்குப்பாலுடன் ஒன்றுக் கைத்திறுச்சியாகவும், ஊழி என்னும் அதிகாரங்கூறினர். அன்றியும் பொருள் அடைவதற்குரிய பங்க ஊழும், வீட்டைவதற்குரிப் பிடிதி ஊழும் என ஊழி இருக்கிறப்படுமாதனின், அக்கருத்துத் தோன்ற ஞானத்துக்கும் பொருளுக்கும் கடுவில் ஊழி என்னும் அதிகாரத்தை வைத்தாரென்றது மொன்று.

இவ்வாறு அறக்குப்பால் கூறியின்னர், இவ்வறத்தீன் வழிப் படிவனவர்யும், அறமும், அதனால் உண்டாம் இன்பமும் எய்து தற்குத் துணையாயுமின் பொருட்பால் அறத்துக்குப் பின்னும், இனுரத்துக்கு முன்னுமாக எழுபது அதிகாரங்களால் அரசன்மேல் கைத்துக்கூறினார். தலைமைபற்றி அரசன்மேல் வைத்துக்கூறினும், வளைய ஒவ்வொருவருக்கும் உரியதேயாம்.

இங்குணம் பொருட்பால் கூறியின்னர், இல்லறந் துறவற யென்னுமிரண்டின் பயனுகிய இன்பத்துப்பால் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களால் கூறி துலை முடித்தனர். இன்பத்துப்பாலில் இல்லறத்தின் பயனுகிய மகளீராடு கூடி யனுபவிக்குஞ் சிற்றின்பம் ஒன்றீனேயே கூறினுரென்பர் ஒரு சாரார். அது பொருந்தாது. என்னை? துறவறத்தின் பயன் வேறு கூறுமையின் எனக். அற்ற என்று. துறவறத்தின் புயன் சிந்தையும் மொழியுஞ் செல்லா கிலைமைத்தாதவின் அதீனக் கூறுது இல்லறத்தின் பயனுகிய இன்பம் ஒன்றீனேயே இப்பாலிற் கூறினுரென்றல் அமையாதோ வெனின், அமையாது. என்னை? துறவறத்தின் பயனுகிய பேரின்பம் சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா கிலைமைத்தாதவின், இல்லறத்தின் பயனுகிய இன்பத்தின் உள்ளுறை பொருளாய்க்குறினாகவில் வென்க.

இவ்வாறே திருக்கோவையாரில் சிற்றின்பத்துப் பாலில் வைத்தே பேரின்பத்தை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகப் பெருமானும், அருளிச்செய்தனர். சிற்றின்பத்தில் தலைமக்ஞும், தலைமகஞும் போல பேரின்பத்திலுமான்டு. அதுவும் ஆண்டானடிமைத் திறம்பற்றியும், அனுபவிப்பான் அனுபவிக்கப்படுந் திறம்பற்றியும் இருவகைப்படும். ஆண்டானடிமைத் திறத்தில் இறைவன் நாயகன். உயிர்நாயகி; அனுபவிப்பான் அனுபவிக்கப்படும் திறம்பற்றி ஆண்டதம் நாயகி, உயிர்நாயகன்; அருள்தோழி. இவ்வின்பத்துப்பாலை களவியல் கற்பியல் என இரண்டு இபல்களாகப் பிரித்துக் கூறினர். களவியல் என்றது திருட்டெப்புணர்ச்சியையுண்டு. அது கற்பியலில் அறம் பொருளின்பங்களின் பொருட்டுத் தலைமகன் பிரிந்த பொழுது, தான் அனுபவித்த இன்பத்தை நோக்கி பிரிதொரு தலைமகனைக்கூடி. அனுபவிக்க எண்ணது சென்றவுணையே நாடிவருந்தினுள்ளெனக் கூறி யதனுலேயே இனிது விளங்கும். களவு என்னும் சொற்குப் பொருள் நாயகன் நாயகி கூடிய அனுபவிக்கும் இன்பம் பிறர் அல்ல யாமைபற்றியும் அவ்வின்பம் இத்துணைத்தென பிறர்க்குச் சொல்ல முடியாமை பற்றியுமேயாம். இவ்வின்பத்துப் பாலில் இன்பம் அனுபவிப்பதாகிய களவியல் ஏழு அதிகாரத்தானும் அறம், பொருள், இன்பங்களின் பொருட்டு தலைமகன் பிரிந்த பொழுது, அப்பிரிவாற் குழையாகிய கற்பியலை பதினெட்டு அதிகாரத்தானுங் கூறினர்.

இவ்விரு இபல்களைப் பேரின்பப் பொருள்களாகக் கொள்ளுமிடத்து களவியல் பரமுத்தி. கற்பியல் கேவனமுத்தி. களவியலில் அனுபவிப்பான் அனுபவிக்கப்படுந்திறம். “கற்பியலில் ஆண்டானடிமைத்திறம்: களவியல் பரமுத்தி யென்பதை “நலம்புணர்துங்கரத்தல்” என்னும் அதிகாரத்தில் “அறிதோ றறியாமை கண்டற்றும் காமங்; செற்தோ றஞ் சேயிழழ மாட்டு” என்னும் 10வது பாட்டால் இன்பானுபவத்தில் அனுபவிக்குக்கேற்றாறும் எல்லையின்றி மேலும் மேலும் விருப்பம் உண்டாகு மேன்றதனால்றிக். அன்றியும் இப்பாட்டுக்குக் கூறியமுடிவுறையில் “இப் புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்கு முண்டேனும் அவண் மாட்டுச் சூறிப்பானிகழ்வதல்லது கற்றுவிகழுாமையறிக்” என்ற கண்டுபிடிப்பு உயிர் தலைமகனைன் தூம் இறைவன் தலைவியென்றும் முன்னாக் கூறியதை வலியுறுத்தும்

உயிர்தக்குல சோதனை செய்த விடத்து, தலைவனையும் தலைவனையும் தலைவனருளால் அறிக்கு தலைவனில் அடங்கி இன்புறுதலாகிய பரமுத்தி முதற்கண்ணதாகவின், அதனைக் களவிய லென் னும் பேரால் முன்னர் வைத்தார்.

இங்கனம் முத்தியப்பைத்த உயிர் பிராரத்வ அனுபவத்தின் பொருட்டு அந்திலையில் நின்று நீங்கிடபொழுது தலைமகளைப் பிரிந்த தலைவி பிறிதொருவனைக்கூடி அனுபவிக்க நினையாது அவனைபே நாடியிருப்பதுபோல வினைகாரணமாகப்பற்றிய விடயங்களில் அழுங் தாது அகமுகத்தில் அனுபவித்த பேரின்பத்தைச் சொடி நிற்றலால் சீவன்முத்தி யெனப்பேர்ப்பெறும். இந்திலையில் உயிர் தலைவி, இறைவன் தலைவன். இதனை “அறிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண் னும் பிரிவோ ரிட்டத் துண்மையான்” என்னும் பிறிவாற்றுமை அதி காரத்து ஓ-வது பாட்டால் தெளிக் கூடிய பரமுத்தியில் அருள் தோழி யாயிருந்து தன் ஜாதியாகிய சிவானந்தமென்னும் தலைமகளை உயிரா கிய நாயகனுக்குக் கூட்டுவிக்கும், சீவன் முத்தியில் உயிர்சிவமாங் தன்மை யெய்தப் பெற்றமையால் ஆண்டான் அடிமைத்திறம்பற்றி தலைவியாகி நிற்குமுயிரை அருளாகிபடுதோழி தலைமகனுகிய இறைவனைக்கு கூட்டுவிக்கும். இவ்வாறு அருள் என்றும் தோழியா யிருந்து பராமுத்தியில் இறைவனை ஆண்மாவிலும், ஜீவன் முத்தியில் ஆண்மாவை இறைவனிலும் சேர்ப்பிக்குமென்க. நிற்க.

முடிபுரை.

இதுகாறும் கூறியவாற்றுல் ஆண்மாக்கள் அடையவேண்டிய பபன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்று நான்காமென்பதூடும், அவற்றைச் செய்த்தையறிவாகியு நூல்றிவால் பெறவேண்டு மென்பதூடும், இதுபற்றியே வேதாகமங்களை இறைவன் அருளிக் கூடிய தானென்பதூடும், அவற்றையாராயும் வலிமையில்லாரும் உப்ப வெண்ணி அவற்றின் பொருள்களைத் திரட்டி நூல்களாக்கி பெரியார் கிலர் தந்தன்ரென்பதூடும், அவை நான்கு பயனும் ஒருசீரத் தொகுத்துக் கூறுமையின் அவற்றைத் தொகுத்து தமிழில் குறட்பாளில் திருவள்ளுவர் ஒரு நூலருவிச்செய்தாரென்பதூடும், வெள்ளு வர் என்பது நான்குபயனுந் தொகுத்துத் தந்தமையின் வள் என்

முந்ரா ராக்ஷஸம்.

அங்கு

சந்திரகுப்த மஹாராஜனிடம் தெரிவிக்கும்வரை, காராக்ரஹத்தில் அடைக்குவைக்கும்படி, கொட்டைக்காவலனுண் விழுயபாலனிடம், தெரிவிக்கவேண்டும்.”

சிஷ்யன்:—“தேவரீர் உத்தாவு! செட்டியாரே! இப்படி வாருங்கள்!”

சந்தனதாலன்:—“ஐயா! இதோவந்துவிட்டேன். (தனக்குள்) கல்லவேலை! எனக்கு தேரிடும் கேடு என் நன்பனுக்குச் செய்ய விரும்பும் பேருத்தியாலேயே ஒழிய! என் சொந்தக்குற்றம் யாதோன்றினுலு மல்ல!” சிஷ்பதுடன் மறைக்கிறன்.

சாணக்யன்:—(எக்தோஶத்துடன்) “எங்கேதாஶம். ராக்ஷஸன் இப்பொழுது நமதுவசத்தி வைப்பட்டுவிட்டான். ஏப்படி யென் ஐல்.”

(24) ராக்ஷஸனுக்குத் துன்பம் நேரிடும்பொழுது, தன் உயிரைப் பாராட்டாமல், வெறுக்க இவ்வர்த்தகன் தயாராயிருப்பதுபோல, இவ்வர்த்தகனுக்குத் துன்பம் நேரிடகையில், ராக்ஷஸ் நும் உயிர்திரிக்கச் சகியான்.

(கேபத்தியத்தில் பேரிரைசுல்.)

சாணக்யன்:—“சார்க்கரவு! சார்க்கரவு!”

(ப்ரவேசம்:—கிளியன்.)

சிஷ்யன்:—“உபாத்யரயி! ஆக்ஞாவிக்கவேண்டும்!”

சாணக்யன்:—“இஃஇதன்ன சப்தம் இ”

சிஷ்யன்:—(வெளியேசுசன்று விசாரித்துத் திரும்பிவந்து). “கொலை செய்யப்படவேண்டிய சகடதாலனை கொலைக்களத்தினின்றும் வித்தார்த்தகன் விடுவித்துக்கொண்டு ஓடுகின்றான்.”

சாணக்யன்.—(தனக்குள்) “பேஷ்! வித்தார்த்தக! நல்ல காயம் செய்தாய்” (ப்ரகாசம்) பலாத்காரமாய் அபகரித்துச் சென்றுவிட்டானு? (கோபத்துடன்) வத்வு! அவர்களைச் சிக்கிரம், பிடிக்கும்படிக்கு பாகுராயணனிடம் சொல். . .

சிஷ்யன்:—(வெளியே சென்று திரும்பிவந்து வருத்தத்துடன் “ஐயோ! சஷ்டம, சஷ்டம்? பாகுராயணனும் ஓழுப்போய்வட்டான்.

காணக்யன்:—(தனக்குள்) “சமி! அவனுக்கிட்ட வேலையை முடிக்க அவனும் போகவேண்டியதுதான். (ப்ரகாசம், கோபத் துடன்) குழந்தாய்! பத்ரபடன், புருஷதத்தன், டிங்கநாதன், பல குப்பதன், ராஜ்ஞேனன், ரோகிதீரங்கன், ராஜ்யவர்மன், முதலானவர்களிடம், அதிசீர்மாகப் பாகுராயணனைப் பிடித்துவாய்வேண்டுமென்று யான் ஆக்யாரித்ததாகச் சொல்லவேண்டும்.”

சிவ்யன்:—“உத்தரவுப்படியே!” (வெளியீடு சென்று திரும்பி வந்து வருந்தத்துடன்). “ஹாஹா! என்ன கஷ்டம்! உபாயங்க ளெல்லாம் உலைந்துபோயினவாய்க் காணப்படுகின்றன. பத்ரபடன் முதலான அவர்களும், முதல்முதல் இன்று காலையிலேயே ஒடிப் போய்விட்டதாகத் தெரியவருக்கன்றது.”

காணக்யன்:—(தனக்குள்) “எல்லோருடைய கார்யக்களும் சரியானபடி முடிவுபெற்றவேண்டும். (ப்ரகாசம்) வத்ஸ! வருந்திப் பயன் என்ன? பார்!

(25) தங்கள்மனதில் ஏதோ தீர்மானித்துக்கொண்டு இதற்கு முன் போனவர்கள் போனவர்கள்தான். இப்பொழுது இருப்பவர்களில், இன்னும் போய்விடவேண்டுமென்று எவரெவர்கள் விரும்புகின்றார்களோ அவர்களும் போகட்டும். கார்யலாதனத்தில் நூறு மடங்கு சேனைகளைப் பார்க்கிலும் பெரிதானதும் நந்தர்களையதிர்ப்பாக தில்தன் திறமை நிருபிக்கப்பெற்றதுமான எனது புத்தி விசேஷம் ஒன்றுமாத்திரம் என்னைவிட்டகலாதிருந்தால் போதும். (எழுந்து ஆகாசத்தை நோக்கி யாலோசித்து) இந்தப் பத்ரபடன் முதலான துஷ்டர்களுக்கு வழி கல்பிக்கின்றேன்! (தனக்குள்) ராக்ஷஸ! கெட்டங்னைம் கொண்டவனே! இனி யெவ்வாறு தப்பிக்கப் போகின்றூப்! கூடியதிக்கிரத்தில் யான் உண்ணே,,

(26) ஸ்வேக்ஷையாய்த் தனியாய்த் திரிவதும், முதலைப் பெருக்கால் திமிர்கொண்டு திரிவதுமான காட்டுயாளினையை வசப் படுத்தி வேலை செய்யச் செய்வதுபோல, ஸ்வேக்ஷையாய்த் தனி யாய்த் திரிவதும், உன் தானவிசேஷங்களால் பேர்ப்பெற்றவற்றும், ஏதோ காவத்தால் நமக்கு அபகாரம் செய்துவிடலாமென்று என்னத் திரிகின்றவற்றுமான உண்ணே என் புத்திவிலிமையால் வசப் படுத்தி சுந்தரகுப்த மஹாராஜனுடைய ராஜ்ய நிர்வாஹங்களில் நியமித்துவிடுகின்றேன்.

(எல்லோரும் மறைகின்றார்கள்.)

(முதல் அங்கம் முற்றிற்று.)

R. வேதநாராயணசுர்மா B. A. B. L.

திருப்பரங்கிரிக்கட்டுலமாளை.

விறாபகர் துதி.

திருப்பரங்கிரிசன்மேற் செயத்தணிந்த மாளையின்
குருப்படற் குவந்துவந்தெ னுள்ளமோங்கு. மோங்கலே.

நால்.

- 1 பொன்னி ஞற்றிகழ் பொதுவினின் றருண்டம் புரிய
மன்னு வாற்குயர் மறைப்பொருள் வழக்கிடுஞ் குறிஞ்சி
மன்ன ஞந்திருப் பரங்கிரி மகிபவைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 2 அண்ணை தந்தையென் குருவென தாருயிர்த் துணையை
யின்னல் தீர்க்குமின் னழுதினை யிழையவர்க் கிறையைச்
சென்னி யாறுக்டப் பரங்கிரிச் சிலம்பளைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 3 மின்னி னேரிடை மடங்கையர் விளைத்திடு மயர்வு
தன்னி லேவிழுங் தழுங்திய சமுக்கனேன் றழைத்த
வன்ன மாமயிற் பரங்கிரி வரதைனக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 4 புன்னி ரண்டுசெங் கரமுடைப் பகவைனப் பரளைப்
பொன்ன கர்க்கிறை மருகலைப் :புனிதைனக் குகளைத்
தொன்ன கார்த்திருப் பரங்கிரிச் சடரினைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 5 சொன்ன யம்பொரு ணயம்படத் துதித்திடற் குரிய
வின்னி சைத்தமிழ்ப் புலவர்க் கொவ்வெவர் தமக்கும்
பன்ன வந்தரும் பரங்கிரிப் பகவைனக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 6 நன்னர் நெஞ்ககத் திருந்தரு ணவந்தரு மணியைப்
பன்னு மாதவர்க் கருஞ்செயும் பரமசற் குருவைப்
பொன்னி லாவிய பரங்கிரிப் புலவைனக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.

- 7 முன்ன மாநில மதுவினன் முறைப்படிக் காண்ட
தென்னர் கோசுரப் பிளிபிளினச் சிறைத்தருள் மருங்கை
நன்ன லம்பெறும் பரங்கிரி நம்பளைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 8 *அன்ன வந்தனை யகங்கையி லடக்கிய வகத்தி
யன்ன வற்கருங் தமிழ்க்கலை யனைத்தையும் விரித்துச்
சொன்ன வன்றைப் பரங்கிரிச் சுயம்புவைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 9 அன்ன மென்னடைச் சொடியிடைக் குறக்குலத் தலைங்கைத்
துன்னு மாமணத் துணைவனைத் துகள்கண் முனத்தான்
முன்னு வார்க்கருள் பரங்கிரி முதல்வனைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 10 மின்னு வேற்கர விசயனை விமலனை விமலக்
கன்னி பாலைனத் தினைப்புனங் காத்தவொன் குறமின்
சென்ன மேனிய பரங்கிரிச் சேயவற் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 11 பன்ன கப்பணி யணிபவன் பயந்தவெங் கயத்தின்
பின்னு தித்தவன் றனையருட் பெருந்தனி முதலை
யுன்ன தத்திருப் பரங்கிரி யொளியினைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 12 அன்ன ஓர்தியு மலைகட லதிற் றுயி லமர்ந்த
பின்னை நாயகப் பெரியனும் பெரும்பய னடைவான்
முன்னி யேதொழும் பரங்கிரி மூத்தியைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 13 இன்ன தன்மைய னியல்பின னெனமறை யறியா
அன்ன வன்சுரர்க் கருளாமு தளித்தவ னடியார்
கின்ன மாற்றிடும் பரங்கிரிக் கேள்வனைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 14 செந்நெ லோங்கிய பழனமுஞ் செழுஞ்சலை யிரதக்
கன்ன லோங்கிப கழனியு கதவியு கழுகு
மன்னி யோங்கிய பரங்கிரி யழவனைக் காண்டற்
கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.

- 15 இந்தி லத்தவர் தமக்குமற் றிமையவர் தமக்குஞ் தனனி யற்பெருங் கருணையாற் றகுபல னவிக்கு நன்ன லத்தளைப் பரங்கிரி நாதளைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 16 நன்னெ றித்தடத் தினிற்கன் வினுநடந் தற்யாப் புன்னெ றிக்குரி யவனக்ஷி புனிதமொன் றற்யே னேன்னி னுந்திருப் பரங்கிரிக் கிறைவளைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 17 புன்ன கைதனிற் றிரிபுறங் தழுலீழப் பொடித்த வன்னு தல்விழிப் போறியவ தரித்தவன் வனப்பிற் றன்னை பொத்தவன் பரங்கிரித் தானுவைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 18 சொன்ன சொற்றவ ரூதவ னெனப்புவி துதிக்கு மன்னன் மாநக ரோபாத்தியின் வாழ்முத லைமதுத சொன்ன வாலயப் பரங்கிரித் தோன்றலைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 19 உன்னு வாருளத் துஞ்சிருந் தூற்றெழுங் களிப்பைப் பன்னு வாரவர் நாவினுக் கிண்கவைப் பழத்தைப் பின்னை வேறுறூப் பரங்கிரிப் பெருமலைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 20 மின்னை யேநிகர் வாழ்வினை விரும்பிமெய்யடியார்க் கின்னு லேசெயு மிபலபுடை யேவியனே னெரித்தன மன்னு மானமியப் பரங்கிரி மயிலவற் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 21 பன்னி திக்கிறை யவன்பதத் த்டனெழற் பரமுஞ் சன்னி திக்கண்ண் றுளங்கனிக் தோருதர நிலைகரு முன்ன ளிப்பவன் பரங்கிரி முருகலைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.
- 22 போன்ன னுளைழிற் புனிதமங் கையினருட் புதல்வன் கவன மார்ந்திடச் சொற்றசீர்க் கவிப்புக முழுந்தித் தென்னெ லாங்கொனும் பரங்கிரிச் செய்யலைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட் புலமே.

- 23 கொள்ளு ரூமனைக் கொடியனேன் கொடும்பவ வினையிற் பின்னி மேகிடங் தழுந்திய பித்தகனே னருட்சிர்ச் சின்ன மோங்கிய பரங்கிரிச் செல்வளைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட்ட புலமே.
- 24 உன்ன ரூப்புகழ்க் குரியவ ஜீப்பல் வலகும் பன்னி யேத்திழிம் பசுபதி பரமகா ருணிய மன்னோ மன்னுசிர்ப் பரங்கிரி மிழுரளைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட்ட புலமே.
- 25 முன்னை யூழ்வினை கடிந்தடி யவர்க்குயர் முத்தி யின்ன லங்கொடுத் திடும்வதி வேற்கிறை-யெம்மான் றன்னை வண்புகழ்ப் பரங்கிரிச் சதுரளைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட்ட புலமே.
- 26 பன்னி றத்தழுங் கிள்ளையும் பிள்ளையும் பலவா மன்னி யத்தொழு தியுமளித் தொழுதியுமண்டந்தாங் கின்னி சாபாயில் பரங்கிரி யேந்தலைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட்ட புலமே.
- 27 பன்னுமாமறைப் பழம்பொரு ஜீப்பலக் கடல்விட் டென்னை மீட்கநல் லருட்புணை பினைப்பத முதவுங் தொன்னி லம்புகழ் பரங்கிரிச் சோதியைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட்ட புலமே.
- 28 கன்னி அர்க்கவன் னெஞ்சகங் கனிவருக் கன்வன் பொனனி றத்தமீம்பப் புலவளைப் புவனகா ரண்னோத் தன்னி காத்தசீர்ப் பரங்கிரிச் சாமியைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட்ட புலமே.
- 29 பொன்னி பச்சுதை யுங்குறப் புனிதையும் பொலிய மின்னி யார்த்தெழும் பொற்கிக் மீமிசை மினிராசம் பன்ன மூர்த்தியைப் பரங்கிரிப் பதியினைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட்ட புலமே.
- 30 தன்னி லைகெடா திருந்தருங் தவநிலை யியைந்தார் துன்னு வான்கதிக் குறுவறித் துளைவளைச் சுப்ர சன்ன ஒண்முகப் பரங்கிரிச் சரண்யளைக் காண்டற் கென்ன மாதவ மியற்றிய தென்துகட்ட புலமே.

முற்றிற்று.

எஸ். எ. வெங்குசாமி அப்பர்

பாரதத்திலொரு சந்தேகம்.

வில்லிபாரதம் சபாபருவம் இராசகுயச் சருக்கம் கள்

“நெங்கர்நீர் நால்வரு மகஞ்செய் வேந்தனே
தங்கையுங் தாயுமித் தரும வல்லியே
யிந்தவான் பிறப்பினுக் கிற்றை நாண்முதற்
குஞ்சியும் பாண்டுவு மென்று கொண்மினே”

என்னுங்கவியால் யாகஞ் செய்யும்போது வேதவியாசர் வந்து “இன்று முதல் தருமலூம் திரெளபதியும் தங்கை தாய் ஆகவும், வீமன் முதலிய நால் வரும்புத்திரர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.” எனக்கட்டளையிட்டதாகத் தெரி கின்றது. இதன் பின்னர் திரெளபதி தருமனிடமே மனைவியாக வாழ்ந்த னளா? அவ்வது வீமன் முதலியோரிடமும் ஆண்டுக்கு ஒருவர்பால் வாழ்ந்த னளா? வீமன் முதலியோரிடமும் ஆண்டுக்கு ஒருவர்பால் வாழ்ந்தனளா யின் வியாசர் குற்றைக்கடங்க குற்றம் சாராதோ? என்னும் ஜயப்பாடுக்கும் வண்ணம் பண்டிதமனிகள் தக்கவாறு விடையளித்தருள வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம் கண்டார்

மு. ராம. சோமசுந்தரனுஞ்செட்டி

பர்தாபிள்ளை மிதுனரவி உ.கவ.

புத்தக வரவு.

குதர்ம கலாவதீயம்:—இப்பெயர் கொண்டதொரு புதிய தமிழ் நாடு கம்பெதலில் இனிமையும் செறிந்த செஞ்சொற்களாற் றூடுத்த மதுரவசன நடையில் மதுரை வக்கீலும், ஆங்கில ஆரிய திராவிட வித்வானும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராசனுதிபதியும் ஆகிய ப்ரும்மஸ்தி பி. எல். குப்பீர மணிய ஜயரவர்களால் ஏழுதப்பெற்று கென்னை வில்தா விலாச புத்தக சாலையாரால் அடுகாக அக்கியற்றப்பெற்று வெளி வக்கிருக்கிறது. புத்தகம் உருவத்தால் அழகு வாய்ந்தமையுடன் கடையின் பொருட்செறிவால் பற்பல நீதிகளையும் பிராசீன தர்ம நலங்களையும் பாராட்டிச் செல்லும் பேரழு கும் நனிகொண்டிருள்ளது. இடையிடையே ஜயவர்களியற்றிச் சேர்த்து ஸ்ள செய்யுட்கள் அவ்வச்சங்கரப்பங்கட்டுகேற்ற பெற்றியனவாகிப் பொன் னும் மனியும் பொறப் புதிய நூல்களையும் பொருட்சைவையும் நிறையப்பெற்றுப் படிக்குந்தோறும் படிக்குந்தோறும் ஒருபுதுமகிழ்ச்சியளிக் கின்றன. இப்புத்தகத்தை யொருஞ்சியவு படிக்கத் தொடங்கினேன். இடையில் நிறுத்தமுடியாமல் முற்றும் படித்து முடித்தேன். அன்றிரவு என் பொழுதபோக்கு மிகவும் மனோந்தொகமாயிற்று. தமிழ் படிக்கத் தெரிந்தவர் யாவருக்கும் இது மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தரத்தக்க சிறந்த கடைப் புல்தகம் என்று நான் உறுதி கூறுவேன். இதன் விலை அனு ஆறு தான்.

ஸ்ரீ மேயிதண்டதேவர் நான்மணிமாலை:—வெண்பா கலித்துறை விருத்தம் ஆசிரியப்பா என்னும் நால்வகைப் பாமலர்களி லொன்றன் பின்னே ஸ்ரீக அக்தாதி முறையில் 40 பாக்களாமையத் தொடுக்கப் பெற்றமையால் கான்மணி.ாலையெனப் பெயர்பெற்றபிரபந்தமாகும். சைவசித்தாங்தசமையல்தாபஞாரிய மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ மெப்கண்டதேவர்மீது உறையூர்க் கைவசித்தாங்த சபைபத்தனசாலாதிபருங், லாலா பேட்டைச்சித்தாங்த ரூனப்பிரசாசசபைபத்தலைவருமாகிய உறையூர் ஸ்ரீமத் தே, பெரியசாமி பிரளையவர்களால் பாடப்பெற்று ஒன்றார். மாணவர் பூவாஞூர் ஸ்ரீமத் அ. ரா. அமித்து சேட்டிபாரவர்களால் நன்கு அச்சியற்றப் பெற்றது. சிறப்புப்பாயிரங்கரும், ஸ்ரீ மெப்கண்டதேவர் சிதமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இக்நூலுள் ஆங்காங்த சைவசித்தாங்த சாத்திரங்களின் நுண் பொருள்கள் விரவி வருதல் பெரிதும் வியக்கத்தக்கதாம். புத்தகம் நல்ல கழகத்தில் அடிசாக அமைந்துள்ளது.

தவிப்பா நாற்பது:—வேஹார் காலேஜ் உதவியாசிரியர் ஸ்ரீமத் வே. முத்துசாமி ஐயரவர்கள் டி. ஏ. பல்சமயங்களிலியற்றிய தனிச்செய்யடகள் 40 அடங்கியதோரு சிற புத்தகம். ஒவ்வொரு செய்யுள்ள தலைப்பிலும் அச்செய்யுளையியற்றியகாலமும் காரணமும் குறிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. செய்யுட்களைல்லாம் விதிகடவாமல் சொற்பொருட்டபொலிவற்று இன்பம் விலைக்கிண்றன. இத்தகைய புத்தகத்தை தம் நண்பராகிய ஸ்ரீ ரா. சுக்கரையரவர்கட்கு உரிமைப்படுத்திய நூலாசிரியரின்கட்புரிமை பாராட்டுந்பால் தேயாம்.

வேலையின் கூலி அல்லது கல்வர் கவரிந்த கல்மாணப்பேணி:— இப்பெயரியதோரு தமிழ்க்கதைப்புத்தகம் ஸ்ரீமத் எம். எஸ். கிருஷ்ணசாமி யயியரவர்களால் எழுதப்பெற்று வெளிவந்துள்ளது. இனிய தமிழ்கடையில் கதாசாரமாக அமைந்தது. படிச்தற்கு இனிமை வாய்க்கத்து. யாவர்க்கும் பொருள் விளைங்கத்தக்கது. உபயோகமான புந்தகமென்பதிற் சிறிதுமையுள்ளது. இதன் விலை அனு அறு தான்.

இரங்கற்பாக்கார்:—தீதவிதேகாட்டை சிவகௌண்யசெல்வர்திலகராகிய ஸ்ரீமாக். அஞ். அஞ். சோம. சோமசுந்தராந் சேட்டியாவர்களின் மனைவியார் காந்தியிம்மை தேகல்யோகமானமைக் கிரங்கிப் பல விதவான்கள் கூறிய பாக்கஞ்சி, வூரைந்தலூப்பிய இவிக்கஞ்சஞ்சும் அடங்கப்பெற்ற பொருள் சிறு புத்தகம். இதனை அங்கிட்டவர் யாத்பாணத்து வண்ணோங்கர் வித்தவான் ஸ்ரீமத் சி. சாகவிங்கம் பின்னையவர்களே. இப்புத்தகத்தால் ஸ்ரீமாங்க செட்டியாவர்கள் தமிழ் வித்துவாணகளிடத்துப் பாராட்டி வரும். செய்யுள்புர், வித்துவாணகளின் பிரதி அன்பும் நன்கு தேழத்தகும்.

இந்திய மாயா விநோதக்கதைகள்:—திருவல்லிக்கேணி மாதர் மட்டும் ரஞ்சினிப்பத்திராதிபர் ஸ்ரீமத் வி. எஸ். இராமஸ்வாமியையரவர்களொழுதிய ஒரு கதைப்புஸ்தகம். எனிய தமிழ் உடையில் யாவர்க்கும் பொருள் விளங்கும்படி நந்தோதனைகளுடன் கதாரசமும் பொருந்த ஏழுதப்பெற்றிருக்கிறது. பெண்கள் கற்பிலக்கணமும், சுற்பின் வழுவாகையும், பெண்களின் புத்திநுட்பமும், தீர்க்காலோசனையும் பிறவுயர் குணங்களும் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை அணு நான்கு. புல்தகாம் வேண்டுவோர் மேற்படியாரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சோந்தபோழிவாற்றுப்படை:—இது திருக்கல்வேலி தெற்குப் புதுத் தெரு ஸ்ரீமத் எஸ். பூல்வண்ண முதலியாரவர்களொழுதிய வசன நூல். சபைகளில் பிரசங்கம் புரியும் விதிகளே இதன்கட்கறப்பட்ட விவதியமா. பொதுவியல், பேசப்பமிலுமுறையியல், பேச்சுமுறையியல், பேசுவோனியல், பேசேம் பொருளியல், அவையோர் நிலையியல், பேச்சின்பயனியல், பேசேம் நேரவியல், பிறங்கோண் மறுப்பியல், அவைத்தலைவரியல், முடியியல் என பதினெடு இயலாகப் பகுக்கப்பெற்றிருக்கும் இந்தால் ஆங்காங்கு சபைகளும் பிரசங்கங்களும் பெருவிலகும் தற்காலத்துக்கு மிகவும் அவசியமானதன்றே கூறலாம். இதனுள் வட்சொற் கலப்பின்றித் தனித்தமிழ்ச் சொற்களே நிறைந்துள்ளன.

தச்சாரிய விளக்கம்:—இப்பெயர் கொண்ட வசனநூல் தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபையின் உபாக்கிராசனத்திபதியும், சைவப்பிரசாரகரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினரும் ஆகிய ஸ்ரீமத் போ. மு. முத்தையபிளையவர்களைமுழுதி, திருப்பாதிஸப்புவியூர் ஞானியார் மடம் ஸ்ரீமத் விசங்கமுக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளால் அங்கிகிரிக்கப்பெற்று, திரிசெபுரம் சைவசித்தாந்த சபையாரும் திருச்செக்கோடு சைவசித்தாந்த சபையாரும் விரும்பிய வண்ணம் அச்சியற்றப் பெற்றிருக்கிறது. தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி, ஆண்ம ரூபம், ஆண்மதரிசனம், ஆண்மசத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்னும் பத்து விவூதங்களை விளக்குவதாகவின் தச்சாரியம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இப்பெயர் கொண்ட நூல்கள்முன்னரே வேறு பலரானும் ஏழுதப்பெற்றன வாயினும் பின்னையவர்களொழுதிய இந்தால் யாவர்க்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும் படி இனிமையாக இருக்கின்றது. இதன் விலை அணு எட்டு.

பக்திராதிபர்.

கணபதிதுணை.

யேலெச்சிவபுரி சன்மார்க்க சபை.

ஆணிமீ கூல 19—6—1912ல் ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசகசவாமிகள் குருபூஜை வழக்கம் போல் ஸ்ரீமத் வ. பழ. சா. அண்ணுமலைச்செட்டியாரவர் களால் சிறப்பாக நடத்தப்பெற்றது. அன்றை மாலை நீட்டு மணிக்கு குறித்தபடி சன்மார்க்கசபை கூடிட்று. புதுப்பட்டி, வேகுப்பட்டி, வலையபட்டி முதலிய பற்பல இடங்களினின்றும் அன்பர்கள் பெருந்திரளாக வந்திருக்கனர். அக்கூடபயார் வேண்டுகோளின்படி புதுக்கோட்டை ஸ்டேட் ஸ்கல் குப்ரின்டெண்டெண்ட் பிரம்மஸ் R. ஸ்ரீஷ்வாஸ்யங்காரவர்கள் B. A. அக்கிராசனமேற்றார்கள். தலைவரவர்கள், நான் நெகிளாளாக இந்கர்ச் சன்மார்க்கசபையைப்பற்றிப் பலராலும் கேள்வியுற்று இதன்கண் வாந்து பந்யாசித்த, யாவரையுங் கல்வியில் விருப்பினராக்கி யவரவர் பெண்பிள்ளைகளையும் ஆண்பிள்ளைகளையும் பிழையறப் பேசவும். எழுதவுன் செய்விக்கவேண்டுமென்று சிந்தித்த சிந்தனையின்பயனே இதற்கொண்டு அதிரேன் யானும் இந்கர்க்க கண்மிய இடத்திற்குவர இச்சபையிரங்கா அக்கிராசனதிபதி ஸ்ரீமாந் வ. பழ. சா. அண்ணுமலைச்செட்டியாரவர்களே அது தெரிக்கு என்னை இன்று இச்சபை அக்கிராசனம் பெறவிரும்பி என் னுடன்பாடுபெற நேர்க்கத்து. என்றும் இதனுணே, என்கருத்து மெளிதின் முடிவு பெறுமென்பது துணிபே போலுமென்றும் முகவுரையாகக் கூறினார்கள்.

பின்னர் திருக்களாலு ஸ்ரீமத் நடராஜதேசிகவர்கள் பதியிலக்கண மின்னதெண்பதூஉம் இப்பதியினுடைய அடியார்களினியல்பு இன்னதெண்பதூம் அவர்களுட்சிறந்த ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசசுவாமிகளுக்கு அப்பதியாகிய சிவப்ரான்செய்த அருட்டிறமின்னதென்பதூஉம் விளங்க ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசகசவாமிகள் பிரபாவத்தைப்பற்றி யுபங்கியாகித்தார்கள். வித்துவான் ஸ்ரீமத் மு. கதிரேசுச்செட்டியாரவர்கள் “கல்விப்பயன்” என்னும் விடையத்தைப்பற்றி இவ்வுலகின் மக்களாவார் “மக்கடாமேயாற்றியுமிரே” என்ற வாறு ஆற்றிவுடையாரே என்பதூஉம், அவ்விறவு இயற்கை செயற்கை என் இருவகைபடுமென்பதூஉம், அவற்றுட் சிறந்தது செயற்கையறிவே என்பதூஉம், அஃதாங்கலை ஞானம், சிவஞானம் என் இருவகைச் சொல் என்பதூஉம், இவ்விரண்டினுள்ளும் சிறந்தது சிவஞான மேனும் முதலாய் கலைஞானமின்றித் தலைப்படாதெண்பதூஉம், அதுவே, கல்வியின் பயனெண்பதூஉம், பிறவுக்கோண்றக் கீகட்டபவர்மனம் மந்திராருபொருளையும் பற்றுவன்னாம் இளிமைபெறப் பல அருங் செய்யுட்சளால்

யേലൈസ്‌കിവാപുരിച് സൺപാർക്ക് ചാപ്പ.

കൂക്ക

വിരിത്തുപന്പാശിത്താര്കள്, തെറ്റുകൾ പൂർണ്ണമാർക്കുന്നതു, കരുമുത്തു, മുകപ്പജെട്ടിയാരവർകൾ “ചീവകാരുണ്ണണിപമ്” എൻപദ്ധപ്പർഫ്രി അംഗിന്ന തെന്പതൂളം അതർക്കുരിയ ചെയല്കൾ പത്രപല്വത്രൾ പുലാൾ മരുത്തലേതലൈ ചിന്നത്തെതണ്പതൂളം പിരവുമാർവിണങ്കവുബുന്നിയാഴിത്താര്കൾ. താലിവരവർകൾ എമുക്കു ഉപഞ്ചിയാഗച്ച ചിഹ്നപ്പെയുമാർ അതൻ കട്ടോൺറിയ നയൻകളായുമാണുത്തുക്കൂറിയുമാണുപണ്ടൈക്കു കാലത്തിലെ നമ്മുന്നേരകൾ എല്ലാമാക്കി മതമാർ, മുതലിയ വേദുപതിനുമാർ, തമക്കുരിയാരചിന്നെപ്പെര്റ്റു ആംകിലേയർകളാപ്പോലെ മതി നുടപമുമാർ അതിനുപത്തെ തൊമ്മിലുമാണ്യന്തഥാരെന്പതൂളം, കാല വേദുപാട്ടാനുമാണുടൈവേദുപാട്ടാനുമാണു ചിന്റരാസ്രകൾക്കാളുമാണു പേരരാസ്രകൾക്കാളുമാണു ഇക്കടമിയിട്ടേയെ അവൈക്കിണക്കൈക്കിട്ടേ നേരിനുമാണു എൽക്കാഴ്ചകൾക്കാളുമാണു കടവൾ പക്കതിയേ ചിന്റത്തമൈമാനുമാർ, അതിനേയേ തമക്കുക്കിഹപ്പാകക്കെകാണ്ടമൈംഗ്രാനുമാർ, അതിനേക്കൈവിടാതു കൈപ്പെന്റ്രി വക്കംതന്നെരെന്പതൂളം, അതിനും എന്നെയ നുടപത്തെതാമുഖിയിനെയുമാർ പൊഴുതുപോക്കാക അതിക്കംകൊണ്ടെനാശല്ലരു; അതു പന്ത്രി ആംകിലേയർക്കേണേ എന്നെയർകളാപ്പോലെ ചിരികുമാർക്കുമാർക്കുമാതു ഉയർത്തുക്കൂറിനുമാർ നൂലും വക്കൈയാലേപല അരിയ തൊമ്മിക്കൈക്കിണയുമാർക്കുമാണു മുരൈയിനെയുമാർ ഭേദപതു ഇംതേചശരിക്കിരുമുതലിയ തുലകൾക്കാണേ നംകുണ്ണരപ്പട്ടടമെന്പതൂളം, ഇവന്ത്രിന്റെക്കലാമേതു കല്ലിയൻറിപ്പിരിതന്റു ഇത്തുലന്റേരു? ആംകിലേയരുടെ ചെരിക്കുത്തമകിനുപ്പെമ്പും വായ്ക്കെതാര് തമ്മാണ്ണപാലാരയുമാർ പെണ്പാലാരയുമാർ കർപ്പിപ്പതന്റെ ഇപ്പോതു കല്ലിയാലും കുരൈക്കുതുണ്ണാണു നമ്മവരയുമാർ അംവന്നേമേക്കന്തപുതുക്കുക്കുന്നുണ്ണാർ. ഇക്കാലത്തുപ്പെന്റ്രാംകിലേയാരചിയലിനു പെരുന്നെമ്മയിനെയുമാർ അതാനും റിമിനെയുമാർ എൻനെന്നുരു ചൊംഖുവേണ്ണെന്പതൂളം, അതർക്കേത്തുപ്പെന്റുമാർ കല്ലിപിയിലുമാർ പാടകാശൈക്കിണയുമാർ പുത്തകശാഖകിണയുമാർ നമ്മകരങ്ങിന്തേരുന്നതു ഒമ്പുങ്കുബേത്ര നടത്തി നമക്കിന്റെയൈമൈഡാത ലിവസായത്തോമുഖിയിനെന്നു നംകരിയുമാരു ധാവരുമാർ മുധന്തിക്കുവേണ്ണുമാർ അതിനേരുടെപുത്തതിരക്കണക്കുക്കർപ്പിക്കുവേണ്ണുമാർ പരുവമ്പുരുമ്പരാര താമുക്കകാമലു പാടകാശൈക്കു അനുപ്പു മുധലത്തകുമെന്പതു ഉമാർ ഇതുവേണ്ണെന്നു കരുത്തു എൻപതൂളം പിരവുമാർ കൂർജ്ജിക്കുപെയൈ നിന്റെ താരകൾ. ചാപ്പയാർ ധാവരുമാർ മിക്കക മകിളിച്ചിയുട്ടൈരാമാർവിണങ്കിനർ. ഉപന്നിയാസങ്കൾക്കിനുമുതലിനൈ കൈയൈ തേവാര തിരുവാക്കുമുതലിയ അരുപ്പാക്കൾ ഇന്നിക്കുച്ചുടണ്ണ ഓതുപ്പെന്റ്രന്നു. തിരുവലും വാച്ചുകവാച്ചുക.

20—6—912

അംവന്നം.

മു ചിന്കാരവേന്റപിൾഡി

ക്രൈസ്തവ ചെന്തമില്ലക്കലാസാഖിപ്പ് പോതകർ,

യേലൈസ്‌കിവാപുരി.

சபாநாரக் ரஹிட்டு.

சள்மார்க்க சபை:—இதன் மூன்றாம் அண்டு நிறைவேற்றக் கொண்டாட்டம் ஆடிமீ எவ அவகலில் மேலைச்சிவபுரியில் நடைபெறுமெனத் தெரிகின்றது. அதன் விவரம் அடுத்த பாதுவில் வெளிவரும்.

*

*

*

*

ஞானசீமிபந்த நற்செபு.—கோஞ்சபட்டு நகரத்தார்களின் சன்முயுற்சியால் ஞானசம்பந்த நற்செப யென்னும் பெயரால் ஆடிமீ சவ சுக்கிரவாரத் தன்று அல்லுர்க் கற்பகவிளாயக கலாசாலையில் ஏற்படுத்தப்பெறுமெனத் தெரிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். கற்பகவிளாயகர் கருணைப்பெருக்கால் இது நிறுவாழ்க். இங்குனமே எனைய நகரத்தார்களும் தங்கள் தங்கள் நகரங்களில் கலாசாலையும் ஸ்தாபித்துச் செல்வனே செடைபெற்று செய்வார்களாக.

*

*

*

*

லெக்டாமிபேப்பரி மீல்ஸ்:—புன்னூரிலிருக்கிற இந்த பேப்பர்மில்ஸ் லிமிட்டெட் கம்பெனியர் இதை விலீக்குவிற்று விலேவதாகத் தீர்மானித்துள்ளார்கள். வாங்குபவர் சரியானபடி லேலை நடத்தினால் தக்க இலாபங்கிடைக்குமென்பது சிக்கயம். விலைக்கு வாங்க எண்ணமுள்ளவர்கட்கிதுவேலகல்ல தருணம். யாருக்கு அதிர்ஷ்ட மிருக்கிறதோ?

*

*

*

*

புத்தக சோதனைகள்:—விழவில்குதூதும், காவடிச்சிர்தும், இவை போன்ற இதர புத்தகங்களும் விற்பது சட்டுவிழோதமென்றும், அவைகளை விற்கக்கூடாதென்றும் புஸ்தக வியாபாரிகள் எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள். மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகக்கடை யொன்றைப் போலீஸார் பரிசோதனை செய்ததில் இவ்விரண்டு புஸ்தகங்களுமிருந்ததாகக் கண்டெடுத்துக் கொண்டுபோயிருக்கின்றார்கள். சென்னையில் கேஸ் நடக்கின்றதாம். முடிவு பின்னர் தெரியும்.

புத்திராதிபர்.